

Verslag leesclub Vrouwen van Nu 28 april 2014 bij Gerda
Aanwezig: Ria, An, Leny, Greet, Gerda, Joke, Erica (kwam later)
Afwezig: Nan, Marijke, Conny

Boek: **Ik was Alice**, geschreven door **Melanie Benjamin**

Wat vonden we ervan?

Ria: niet gelezen

An: prachtig, makkelijk te lezen, soort echt gebeurd verhaal vanuit het sprookje.

Leny: mooi boek, gemakkelijk te lezen, vroegwijs kind in Victoriaanse tijd, dubieus is de verhouding met prins Leopold, hun kinderen zijn vernoemd.

Greet: mooi boek, sprak me wel aan, kende Alice in Wonderland niet, geeft een beeld van die tijd.

Gerda: de schrijfster neemt wel een lange aanloop, niet helemaal mijn boek.

Joke: heerlijk, makkelijk boek, schrijfster schrijft prettig, er staan echte feiten in, de grote lijn zit er in.

Erica (kwam later): toch wel boeiend, ook wel veel gezeur, te veel uitwijdingen.

Conny: de schrijfster heeft de geschiedenis goed bestudeerd, het boek is vlot te lezen, wel heel lange hoofdstukken. Leuk dat we Alice in Wonderland al gelezen hadden.

De schrijfster

Melanie Benjamin is geboren op 24 november 1962 in Indianapolis. Behalve haar waren er nog 2 kinderen in het gezin. Ze bezocht de Indiana University in Indianapolis en trouwde in 1988 met Dennis Hauser. Tegenwoordig wonen ze met hun 2 zonen in Chicago. Haar schrijversnaam is een combinatie van haar eigen voornaam en de naam van haar oudste zoon. Een ander bekend boek van haar is *The Aviator's wife* over de vrouw van Charles Lindbergh.

Het boek

Het boek gaat over de hoofdpersoon uit *Alice in Wonderland* een in het echt bestaande romanpersonage, die naar ze zelf zegt geleden heeft onder de beroemdheid van het boek en alles wat daarmee samenhangt. Het is geschreven naar aanleiding van een tentoonstelling over *Alice in W.* die de schrijfster samen met haar vriendin Nic (Nicole Hayes) bezocht. Aan haar is het boek opgedragen. De wiskundeleraar Dodgson kwam als huisvriend geregeld bij de familie Liddell op bezoek en nam de dochters mee op vaartochtjes. Vader Liddell was dean (dekaan) aan dezelfde universiteit. Feiten zijn dat Dodgson doof was aan een oor, stotterde en amateurfotograaf was. Omgang met volwassenen ging hem niet zo goed af; hij hield er meer van om kinderen te vermaken met logica, wiskundige grapjes en verhalen die hij zelf verzong. Op verzoek van Alice schreef hij ze op. Hij gebruikte het pseudoniem Lewis Carroll. Hij onderhield een levendige correspondentie met de kinderen en vooral tot Alice die hij een keer als zigeunermeisje fotografeerde voelde hij zich meer dan normaal aangetrokken. Het gevolg was een breuk met de familie, haar moeder verbrandde de brieven, Alice wilde het verhaal nooit lezen maar wat er precies is voorgevallen tijdens een middag die ze samen met Dodgson doorbracht, komt niet aan het licht. Voor Alice was het een traumatische ervaring.

Belangrijk is het Victoriaanse tijdperk dat zijn weerslag had in de literatuur, het ontstaan van romans voor het eerst ook in tijdschriften. In de literaire boeken is men op zoek naar zichzelf, moralistisch en realistisch. (De Victoriaanse tijd is volgens An zelfs terug te vinden in bepaalde versieringen in quilten.)

Trouwen was een maatschappelijke gebeurtenis, liefde kwam later (of niet).
Grappig detail in het boek is nog dat alle huishoudelijk personeel Mary Ann werd genoemd.

Genre: geromantiseerde biografie.

Thema: Victoriaanse tijd, een gebeurtenis uit de jeugd blijft een heel leven lang een rol spelen.

Citaat (van Leny) In het verleden ligt het heden, in het nu wat worden zal.

Met dank aan Joke voor de traktatie t.g.v. haar verjaardag.

(Gerda)